

Připomínka reformace – 20. neděle po sv. Trojici: 29.10.17

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého buď se všemi vámi!

📖 Ž 46,2n8 + uvítání: v úterý 500 let od veřejného vystoupení Dr. M. Luthera, začátek reformace; díky Bohu za odvahu a sílu vystoupit proti špatným skutečnostem, za odvahu v poznané pravdě vytrvat

🎵 189

Modleme se: Ty jediný, náš Bože, můžeš skutečně obnovovat a napravovat všechny skutečnosti tohoto světa a našich životů. Ty také vedeš a řídíš svůj lid, aby se vždy znovu ptal po tvé vůli a po tom, co se tobě líbí.

Děkujeme ti za všechny, kteří v tomto díle sehráli svou roli, děkujeme za tvé služebníky, kteří se nedali zlomit nepřízní okolí, ani lákáním snazší cesty.

Prosíme o tvého Ducha, aby také v nás působil. Prosíme, dej i nám vždy věrně stát na straně pravdy, spravedlnosti a milosrdenství. Prosíme, dej, ať vždy důvěřujeme tvé milosti a lásce, které jsi nám daroval ve svém Synu a našem Pánu Ježíši Kristu. Pro něho ti patří naše neustávající chvála: Sláva Otci ... Amen

🎵 Svítá 303

promluva – vyslání do NŠ: kosa?

📖 Ř 1,16-17

🎵 47

„Nikdo nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus.“ (1K 3,11) Kéž stavíme své životy jedině na základě tvého slova, náš Pane, a na základě milosti, která plyne z tvého ukřižování a vzkříšení a která nám přinesla spásu.

📖 Mt 10,26-33

„Nebojte se!“ To jsou slova, která od Ježíše, ale v Bibli vůbec, slyšíme velmi často. Není divu. Naše životy, sestry a bratři, jsou totiž dosti často určovány právě různými obavami a strachem z ledasčeho.

Může to být např. i strach z toho, jestli má cenu se snažit o dobré, jestli má cenu dobré dělat, když se o tom nakonec ani nikdo nedozví. Pokud nejste proslulá herečka či slavný sportovec, ekonomický magnát či známá nadace, pak se o vaši dobročinnost ani nikdo nezajímá, nedostane se to do zpráv. A člověk pochybuje: Má to vůbec smysl? Zasáhne to někoho? Kdyby to lidé věděli, třeba by se přidali. Ale takhle? Bojíme se, že to vlastně smysl nemá. Všem je to lhostejné, pořádnou reklamu to církvi neudělá, v televizi se o tom mluvit nebude – ani ve veřejnoprávní ČT, natož pak na pouze skandálů chtivých soukromých kanálech. Hlodá v nás obava, že je to zbytečné.

„Nebojte se!“ Jak by dobro mohlo být zbytečné? Dobro pro dobro samo je úžasná věc. Nedělá se kvůli vylepšení obrazu v očích veřejnosti. Ta bude stejně tak jako tak hledat na nás jen ty naše chyby a mouchy. Ale dobré děláme přece pro dobro samo, aby pomohlo.

A „nebojte se!“ Žádný dobrý čin nezapadne, nebude zapomenut. Ačkoli zůstane skryt očím lidí, ačkoli se o něm nebude psát ani v novinách, ani na internetu, o všem, co je skryté, ví přeci Bůh. Nemusíme mít strach, že by se něco z toho ztratilo, že by to bylo marné. Všechny tyto skryté a zahalené skutečnosti jsou Bohu známy a budou jednou veřejně poznány a odhaleny, vytaženy na světlo.

Je to vlastně veliké povzbuzení. Má cenu se snažit. Člověk by neměl propadat malomyslnosti v žádné situaci, neměl by se vydat napospas beznaději, že i když jde o snahy tak malé, že je svět snadno zcela přehlídí, nemají tedy žádný význam. Není to pravda. Je zde totiž Bůh, který je Pánem celého světa. Ale to neznamená, že ho zajímají jen ty největší události. Vůbec ne. Bohu jde právě o ty maličké, o ty drobnosti. O ty tak skoro bezcenné věci jako vrabec za dva měďáky, anebo vlások z naší hlavy. Bezcenné někdy možná i pro nás. A hle, Bůh o nich ví a mají v jeho očích svou hodnotu a nikdy ji neztratí.

Stejně tak má svou důležitost i to, co jako církve neseme zcela jedinečně, pouze my. Totiž evangelium. I když se nám možná zdá, že si je opakujeme a zvěstujeme stále jen pro sebe, že je ostatní nechtějí slyšet, že nás s naší vírou neustále zatlačují z veřejného prostoru do našeho soukromí, nedejme se tím odradit. Nebojme se k tomu, co jsme přijali za své, přiznat. A, s trochou nadsázky, to „hlásejme ze

střech.“ Ačkoli to svět odmítá slyšet a je k tomu lhostejný, tak to potřebuje jako málo co jiného.

V tomto bodě církve, které bylo adresováno evangelium sepsané Matoušem, bojovala o pozornost svých posluchačů jako jedna z mnoha. Bez mocenských opor, naopak často sama pod tlakem. I to nám může být povzbuzením. Nejsme na tom o nic hůř. A trpělivé opakování evangelia, trpělivé hledání toho, jakou nejlepší formou je našim spoluobčanům přibližovat, nakonec přinese své ovoce. Jen to díky strachu nevzdat.

„Co vám říkám ve tmě, povězte na světle.“ Ještě jednou to samé z trochu jiného úhlu pohledu. Naše víra je často obviňována z toho, že je to jen berlička pro neschopné, slabé, zoufalé, chudé, opuštěné. Zkrátka pro ty, kdo jsou v nějakých životních temnotách. Dejte tedy poznat, že i když se vyhříváte v jasu, teple a žáru životní přízně, že i tehdy má pro vás evangelium svou přitažlivost, něco vám přináší. Přiznávejte se k němu i ve světlých okamžicích, když máte jasno, když záříte samými úsměvy a štěstím.

Ta Ježíšova slova nás povzbuzují v tom, že dobrý konec je možný. Nemusíme se bát, že všechno dopadne špatně. Nemáme vše vidět od začátku černě. Vždyť se i o ty drobnosti a o nás samotné zajímá sám Bůh. Ten, který má v rukou celý svět. Ten, bez jehož vůle nepadne ani bezcenný vrabec, natož jediný vlásek z naší hlavy, neboť máme pro Boha větší cenu než mnoho vrabců. Proč se tedy bát? Proč říkat, že něco nemá cenu, je beznadějně, zbytečné, marné?

Nikdo a nic nás nemůže připravit o tuto naději v dobrý konec než my sami sebe. Jen my sami to vzdáme kvůli svému strachu. Anebo naopak nevzdáme díky své důvěře v Boha, který je naším ochráncem, přepevným hradem, bezpečným útočištěm.

A tak „se nebojte.“ Amen

♪ 353

liturgie VP

♪ 408

Náš Pane Ježíši Kriste, tvé slovo je moudrost, šťastný je ten, kdo tě slyší a kdo tvé zvěsti uvěří. U tebe se přimlouváme:

Prosíme za ty, kdo nikomu a ničemu nevěří, a jsou tak zoufale sami. Prosíme za ty, kdo se chtějí spoléhat jen na své vlastní schopnosti. Ukaž jim sílu a tajemství své blízkosti a lásky.

Prosíme za ty, kdo jsou zarmoucení, kdo trpí na těle či na duši, za ty, kdo hledí s úzkostí a obavami do nového začínajícího dne. Dej jim poznat svou útěchu a svůj pokoj.

Prosíme tě za všechny, kdo jsou ochotni se omezit, neprosazovat za každou cenu své vlastní zájmy. Prosíme tě za ohleduplné, za ty, kdo odmítají nenávidět a užívat násilí. Dávej jim odvahu a vytrvalost.

Prosíme tě za ty, kdo hladovějí, kdo nemají chléb pro své děti, za ty, kdo pracují v nelidských podmínkách za minimální výdělek. Prosíme za slabé, vdovy a sirotky, za ty, kdo nemají zastánce. Prosazuj při nich svou spravedlnost, kéž se dovolají svých práv.

Prosíme za ty, kdo vyhlížejí milosrdenství a pomoc. Dej, ať se od nich neodvracíme.

Prosíme za ty, kdo tě hledají, kdo nejsou zcela uzavřeni zvěsti evangelia, ale mají jen ostych překročit práh kostela a vstoupit mezi nové lidi. Pomoz jim učinit ten poslední krůček.

Prosíme tě za nás, za tvůj lid. Dej, ať se nedáme určovat obavami, ale vede nás vždy jen víra ve tvou spásu, kterou jsi pro nás vybojovala kterou jsi nám daroval. Požehnej nám, ať vždy doufáme jen ve tvou milost.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

ohlášky

 Iz 8,11-13

At' tvá pomoc přichází vždy od Hospodina,
at' Hospodin nedopustí, aby na cestě podklouzla tvá noha!
At' je Hospodin tvůj ochránce, at' je ti stínem po pravici!
At' tě chrání od všeho zlého, at' chrání tvůj život! Amen

♪ 407